

מהקן בבוסטון לקיבוץ ברמת מנשה

בלה וילפנד, ממייסדות עין השופט, 1913-2010

בלה וילפנד

אחרי מות בעלה היא היתה התורן של המי שפחה הגדולה, שלא החמיצה מפגש של שבת אחר הצהריים, סביב עוגת הפאדג' האגדתית שלה. לפני מותה לקח אותה בנה יגאל לטיול במשק, והיא חקרה אם הונף הדגל הארום על מגדל המים ב-1 במאי. "דגל אחד הונף", השיב הבן, והיא רטנה: "למה רק אחד?!"

בחדרה וחבר לקבוצת "בניר" מפולין להיות "אמריקה-בניר". בהמתנה לעלייה על הקרקע היתה "אקונומית" (אחראית לאספקה) וכשאר החברות כיבסה את בגדיהם של החדרתיים בעוד החברים סוללים כבישים ופועלים בהגנה.

ביולי 1937 עלה הגרעין לגבעת ג'זערה שלידי משמר העמק. הקיבוץ נקרא עין השופט, על שמו של השופט העליון האמריקאי לואיס ברנדייס, ידיד הגרעין. בקיץ 1939 היא יצאה עם בעלה לשליחות התנועה בארצות הברית, וחזרה עם תום מלחמת העולם השנייה. עוד עשרות שנים היא המשיכה לשאת בעול, כגננת ומורה, סדרנית עבודה, אחראית על חדרי החוץ לים בקיבוץ, ועוד. בהיותה בת למעלה מתשעים עוד היססה אם לקחת יום חופש מהעבודה לסיי דורים או לביקור בקופת חולים.

אם תמונה אחת שווה אלף מלים, הרי תמונה תה של בלה וילפנד אומרת הכל. האשה החסונה, שעזבה את סיר הבשר האמריקני לטובת אידיאל שיתופי, הקימה קיבוץ, העמידה משפחה גדולה ויכלה לכל תלאות הארץ הזאת - מישידה מבט בוטח, שופע אופטימיות, כאומרת במבטא בוס'טוני "You ain't seen nothing yet" בלה פול נולדה בפילדלפיה, לשם הגיע אביה מאיר, שגורש מרוסיה אחרי כישלון מהפכת 1905 שבה השתתף. היא גדלה בבוסטון, הצטרפה לקן השומר הצעיר שבראשו עמד יוסף (יוסל) וילפנד, מי שיהיה בעלה ואבי ילדיה נר עם יגאל ועדה, ונחשבה כבוגרת הראשונה של השומר הצעיר באמריקה. ב-1933 עלו בלה ויוסל והצטרפו לקיבוץ עליה א' של השומר הצעיר מאמריקה, שישב